

1. Könige 1

Septuaginta (LXX)

- 1 καὶ ὁ βασιλεὺς δαυιδ πρεσβύτερος προβεβηκὼς ἡμέραις καὶ περιέβαλλον αὐτὸν ἴματίοις καὶ οὐκ ἐθερμαίνετο
- 2 καὶ εἶπον οἱ παῖδες αὐτοῦ ζητησάτωσαν τῷ κυρίῳ ἡμῶν τῷ βασιλεῖ παρθένον νεάνιδα καὶ παραστήσεται τῷ βασιλεῖ καὶ ἔσται αὐτὸν θάλπουσα καὶ κοιμηθήσεται μετ' αὐτοῦ καὶ θερμανθήσεται ὁ κύριος ἡμῶν ὁ βασιλεὺς
- 3 καὶ ἐξήτησαν νεάνιδα καλὴν ἐκ παντὸς ὄρίου ισραηλ καὶ εὗρον τὴν αβισακ τὴν σωμανῆτιν καὶ ἥνεγκαν αὐτὴν πρὸς τὸν βασιλέα
- 4 καὶ ἡ νεᾶνις καλὴ ἦώς σφόδρα καὶ ἦν θάλπουσα τὸν βασιλέα καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ καὶ ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔγνω αὐτήν
- 5 καὶ αδωνιας υἱὸς αγγιθ ἐπήρετο λέγων ἐγὼ βασιλεύσω καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἄρματα καὶ ἵππεῖς καὶ πεντήκοντα ἄνδρας παρατρέχειν ἔμπροσθεν αὐτοῦ
- 6 καὶ οὐκ ἀπεκάλυσεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ οὐδέποτε λέγων διὰ τί σὺ ἐποίησας καὶ γε αὐτὸς ὥραῖος τῇ ὅψει σφόδρα καὶ αὐτὸν ἔτεκεν ὀπίσω αβεσσαλωμ
- 7 καὶ ἐγένοντο οἱ λόγοι αὐτοῦ μετὰ ιωαβ τοῦ υἱοῦ σαρουνιας καὶ μετὰ αβιαθαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐβοήθουν ὀπίσω αδωνιου
- 8 καὶ σαδωκ ὁ ἱερεὺς καὶ βαναιας υἱὸς ιωδας καὶ ναθαν ὁ προφήτης καὶ σεμεϊ καὶ ρηι καὶ οἱ δυνατοὶ τοῦ δαυιδ οὐκ ἤσαν ὀπίσω αδωνιου
- 9 καὶ ἐθυσίασεν αδωνιας πρόβατα καὶ μόσχους καὶ ἄρνας μετὰ λίθου τοῦ ζωελεθ ὃς ἦν ἐχόμενα τῆς πηγῆς ρωγηλ καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς ἀδροὺς ιουδα παιδας τοῦ βασιλέως
- 10 καὶ τὸν ναθαν τὸν προφήτην καὶ βαναιαν καὶ τοὺς δυνατοὺς καὶ τὸν σαλωμων ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐκάλεσεν
- 11 καὶ εἶπεν ναθαν πρὸς βηρσαβεε μητέρα σαλωμων λέγων οὐκ ἔκουσας ὅτι ἐβασίλευσεν αδωνιας υἱὸς αγγιθ καὶ ὁ κύριος ἡμῶν δαυιδ οὐκ ἔγνω
- 12 καὶ νῦν δεῦρο συμβουλεύσω σοι δὴ συμβουλίαν καὶ ἔξελον τὴν ψυχήν σου καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ υἱοῦ σου σαλωμων
- 13 δεῦρο εἰσελθε πρὸς τὸν βασιλέα δαυιδ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν λέγουσα οὐχὶ σύ κύριέ μου βασιλεῦ ὕμοσας τῇ δούλῃ σου λέγων ὅτι σαλωμων ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμὲ καὶ αὐτὸς καθιεῖται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου καὶ τί ὅτι ἐβασίλευσεν αδωνιας
- 14 καὶ ἴδου ἔτι λαλούστης σου ἐκεῖ μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ἐγὼ εἰσελεύσομαι ὀπίσω σου καὶ πληρώσω τοὺς λόγους σου
- 15 καὶ εἰσῆλθεν βηρσαβεε πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὸ ταμίειον καὶ ὁ βασιλεὺς πρεσβύτης σφόδρα καὶ αβισακ ἡ σωμανῆτις ἦν λειτουργοῦσα τῷ βασιλεῖ
- 16 καὶ ἔκυψεν βηρσαβεε καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τί ἔστιν σοι

17 ή δὲ εἶπεν κύριέ μου βασιλεῦ σὺ ὅμοσας ἐν κυρίῳ τῷ θεῷ σου τῇ δούλῃ σου λέγων ὅτι σαλωμῶν ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμὲ καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου

18 καὶ νῦν ἵδον αδωνιας ἐβασίλευσεν καὶ σύ κύριέ μου βασιλεῦ οὐκ ἔγνως

19 καὶ ἐθυσίασεν μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ αβιαθαρ τὸν Ἱερέα καὶ ιωαβ τὸν ἄρχοντα τῆς δυνάμεως καὶ τὸν σαλωμῶν τὸν δοῦλόν σου οὐκ ἐκάλεσεν

20 καὶ σύ κύριέ μου βασιλεῦ οἵ δοφθαλμοὶ παντὸς ισραηλ πρὸς σὲ ἀπαγγεῖλαι αὐτοῖς τίς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν

21 καὶ ἔσται ὡς ἂν κοιμηθῇ ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ καὶ ἔσομαι ἐγὼ καὶ ὁ υἱός μου σαλωμῶν ἀμαρτωλοί

22 καὶ ἵδον ἔτι αὐτῆς λαλούσης μετὰ τοῦ βασιλέως καὶ ναθαν ὁ προφήτης ἤλθεν

23 καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ ἵδον ναθαν ὁ προφήτης καὶ εἰσῆλθεν κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν

24 καὶ εἶπεν ναθαν κύριέ μου βασιλεῦ σὺ εἴπας αδωνιας βασιλεύσει ὀπίσω μου καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου

25 ὅτι κατέβῃ σήμερον καὶ ἐθυσίασεν μόσχους καὶ ἄρνας καὶ πρόβατα εἰς πλῆθος καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως καὶ αβιαθαρ τὸν Ἱερέα καὶ ἵδον εἰσιν ἐσθίοντες καὶ πίνοντες ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἴπαν ζήτω ὁ βασιλεὺς αδωνιας

26 καὶ ἐμὲ αὐτὸν τὸν δοῦλόν σου καὶ σαδωκ τὸν Ἱερέα καὶ βαναιαν υἱὸν ιωδαε καὶ σαλωμῶν τὸν δοῦλόν σου οὐκ ἐκάλεσεν

27 εἰ διὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως γέγονεν τὸ ρῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ἐγνώρισας τῷ δούλῳ σου τίς καθήσεται ἐπὶ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως μετ' αὐτόν

28 καὶ ἀπεκρίθη δαυιδ καὶ εἶπεν καλέσατέ μοι τὴν βηρσαβεε καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ ἔστη ἐνώπιον αὐτοῦ

29 καὶ ὅμοσεν ὁ βασιλεὺς καὶ εἶπεν ζῆ κύριος ὃς ἐλυτρώσατο τὴν ψυχήν μου ἐκ πάσης θλίψεως

30 ὅτι καθὼς ὅμοσά σοι ἐν κυρίῳ τῷ θεῷ ισραηλ λέγων ὅτι σαλωμῶν ὁ υἱός σου βασιλεύσει μετ' ἐμὲ καὶ αὐτὸς καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου ἀντ' ἐμοῦ ὅτι οὕτως ποιήσω τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ

31 καὶ ἔκυψεν βηρσαβεε ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν ζήτω ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς δαυιδ εἰς τὸν αἰῶνα

32 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς δαυιδ καλέσατέ μοι σαδωκ τὸν Ἱερέα καὶ ναθαν τὸν προφήτην καὶ βαναιαν υἱὸν ιωδαε καὶ εἰσῆλθον ἐνώπιον τοῦ βασιλέως

33 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς αὐτοῖς λάβετε τοὺς δούλους τοῦ κυρίου ὑμῶν μεθ' ὑμῶν καὶ ἐπιβιβάσατε τὸν υἱόν μου σαλωμῶν ἐπὶ τὴν ἡμίονον τὴν ἐμὴν καὶ καταγάγετε αὐτὸν εἰς τὸν γιων

34 καὶ χρισάτω αὐτὸν ἐκεῖ σαδωκ ὁ Ἱερεὺς καὶ ναθαν ὁ προφήτης εἰς βασιλέα ἐπὶ ισραηλ καὶ σαλπίσατε κερατίνῃ καὶ

έρειτε ζήτω ὁ βασιλεὺς σαλωμῶν

35 καὶ καθήσεται ἐπὶ τοῦ θρόνου μου καὶ αὐτὸς βασιλεύσει ἀντ' ἐμοῦ καὶ ἐγὼ ἐνετειλάμην τοῦ εἶναι εἰς ἡγούμενον ἐπὶ ισραὴλ καὶ ιουδαία

36 καὶ ἀπεκρίθη βαναίας νίδις ιωδαε τῷ βασιλεῖ καὶ εἶπεν γένοιτο οὕτως πιστώσαι κύριος ὁ θεὸς τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως

37 καθὼς ἦν κύριος μετὰ τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως οὕτως εἶη μετὰ σαλωμῶν καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον τοῦ κυρίου μου τοῦ βασιλέως δαυιδ

38 καὶ κατέβη σαδωκ ὁ ἵερεὺς καὶ ναθαν ὁ προφήτης καὶ βαναίας νίδις ιωδαε καὶ ὁ χερεθθὶ καὶ ὁ φελεθθὶ καὶ ἐπεκάθισαν τὸν σαλωμῶν ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως δαυιδ καὶ ἀπῆγαγον αὐτὸν εἰς τὸν γιων

39 καὶ ἔλαβεν σαδωκ ὁ ἵερεὺς τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου ἐκ τῆς σκηνῆς καὶ ἔχρισεν τὸν σαλωμῶν καὶ ἐσάλπισεν τῇ κερατίνῃ καὶ εἶπεν πᾶς ὁ λαός ζήτω ὁ βασιλεὺς σαλωμῶν

40 καὶ ἀνέβη πᾶς ὁ λαὸς ὅπισω αὐτοῦ καὶ ἔχόρευον ἐν χοροῖς καὶ εὐφραινόμενοι εὐφροσύνην μεγάλην καὶ ἐρράγη ἡ γῆ ἐν τῇ φωνῇ αὐτῶν

41 καὶ ἤκουσεν αδωνιας καὶ πάντες οἱ κλητοὶ αὐτοῦ καὶ αὐτοὶ συνετέλεσαν φαγεῖν καὶ ἤκουσεν ιωαβ τὴν φωνὴν τῆς κερατίνης καὶ εἶπεν τίς ἡ φωνὴ τῆς πόλεως ἥχουσης

42 ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος καὶ ἴδοὺ ιωναθαν νίδις αβιαθαρ τοῦ ἱερέως ἥλθεν καὶ εἶπεν αδωνιας εἰσελθε ὅτι ἀνὴρ δυνάμεως εῖ σύ καὶ ἀγαθὰ εὐαγγέλισαι

43 καὶ ἀπεκρίθη ιωναθαν καὶ εἶπεν καὶ μάλα ὁ κύριος ἥμῶν ὁ βασιλεὺς δαυιδ ἐβασίλευσεν τὸν σαλωμῶν

44 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς μετ' αὐτοῦ τὸν σαδωκ τὸν ἱερέα καὶ ναθαν τὸν προφήτην καὶ βαναίαν νίδιον ιωδαε καὶ τὸν χερεθθὶ καὶ τὸν φελεθθὶ καὶ ἐπεκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἡμίονον τοῦ βασιλέως

45 καὶ ἔχρισαν αὐτὸν σαδωκ ὁ ἵερεὺς καὶ ναθαν ὁ προφήτης εἰς βασιλέα ἐν τῷ γιων καὶ ἀνέβησαν ἐκεῖθεν εὐφραινόμενοι καὶ ἥχησεν ἡ πόλις αὔτη ἡ φωνὴ ἦν ἥκούσατε

46 καὶ ἐκάθισεν σαλωμῶν ἐπὶ θρόνον τῆς βασιλείας

47 καὶ εἰσῆλθον οἱ δοῦλοι τοῦ βασιλέως εὐλογῆσαι τὸν κύριον ἥμῶν τὸν βασιλέα δαυιδ λέγοντες ἀγαθύναι ὁ θεὸς τὸ δόνομα σαλωμῶν τοῦ νίοῦ σου ὑπὲρ τὸ δόνομά σου καὶ μεγαλύναι τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τὸν θρόνον σου καὶ προσεκύνησεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν κοίτην αὐτοῦ

48 καὶ γε οὕτως εἶπεν ὁ βασιλεὺς εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς ισραὴλ δις ἔδωκεν σήμερον ἐκ τοῦ σπέρματός μου καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου μου καὶ οἱ ὄφθαλμοί μου βλέπουσιν

49 καὶ ἔξέστησαν καὶ ἔξανέστησαν πάντες οἱ κλητοὶ τοῦ αδωνιου καὶ ἀπῆλθον ἀνὴρ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ

50 καὶ αδωνιας ἐφοβήθη ἀπὸ προσώπου σαλωμῶν καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθεν καὶ ἐπελάβετο τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου

51 καὶ ἀνηγγέλη τῷ σαλωμῶν λέγοντες ἴδοὺ αδωνιας ἐφοβήθη τὸν βασιλέα σαλωμῶν καὶ κατέχει τῶν κεράτων τοῦ

θυσιαστηρίου λέγων ὁμοσάτω μοι σήμερον ὁ βασιλεὺς σαλωμῶν εἰς οὐ θανατώσει τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐν ριμφαίᾳ

52 καὶ εἶπεν σαλωμῶν ἐὰν γένηται εἰς υἱὸν δυνάμεως εἰς πεσεῖται τῶν τριχῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἐὰν κακία εὑρεθῇ ἐν αὐτῷ θανατωθήσεται

53 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς σαλωμῶν καὶ κατήνεγκεν αὐτὸν ἀπάνωθεν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ εἰσῆλθεν καὶ προσεκύνησεν τῷ βασιλεῖ σαλωμῶν καὶ εἶπεν αὐτῷ σαλωμῶν δεῦρο εἰς τὸν οἶκόν σου